

204

EUROPEJSKA KONWENCJA

o akademickim uznaniu kwalifikacji uniwersyteckich,

sporządzona w Paryżu dnia 14 grudnia 1959 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do publicznej wiadomości:

W dniu 14 grudnia 1959 r. została sporządzona w Paryżu Europejska konwencja o akademickim uznaniu kwalifikacji uniwersyteckich w następującym brzmieniu:

Przekład

EUROPEJSKA KONWENCJA

o akademickim uznaniu kwalifikacji uniwersyteckich

Rządy-sygnatariusze, członkowie Rady Europy,

mając na uwadze Europejską konwencję kulturalną, podpisaną w Paryżu dnia 19 grudnia 1954 r.;

mając na uwadze Europejską konwencję o równoważności dyplomów uprawniających do przyjęcia do szkół wyższych, sporządzoną w Paryżu dnia 11 grudnia 1953 r.;

mając na uwadze Europejską konwencję o równoważności okresów studiów uniwersyteckich, sporządzoną w Paryżu dnia 15 grudnia 1956 r.;

uznając za pożądane uzupełnienie powyższych konwencji o postanowienia przewidujące akademickie uznawanie kwalifikacji uniwersyteckich uzyskanych za granicą,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

W rozumieniu niniejszej konwencji:

- (a) termin „szkoły wyższe” oznacza
 - (i) uniwersytety oraz
 - (ii) instytucje uznane za równorzędne przez Umawiającą się Stronę, na której terytorium się znajdują, i posiadające uprawnienia do nadawania kwalifikacji na poziomie uniwersyteckim;
- (b) termin „kwalifikacje uniwersyteckie” oznacza każdy stopień, dyplom lub świadectwo, przyznane przez szkołę wyższą znajdującą się na terytorium Umawiającej się Strony oraz poświadczające zakończenie okresu studiów wyższych;
- (c) stopnie, dyplomy i świadectwa, przyznane w wyniku egzaminu częściowego, nie będą uznawane za kwalifikacje uniwersyteckie w znaczeniu punktu (b) niniejszego artykułu.

Artykuł 2

1. Dla celów niniejszej konwencji Umawiające się Strony zostaną podzielone na kategorie w zależności od tego, czy kompetentnym organem władzy w kwestii równoważności kwalifikacji uniwersyteckich na terytorium danej Strony jest:

EUROPEAN CONVENTION

on the Academic Recognition of University Qualifications

The Governments signatory hereto, being Members of the Council of Europe,

Having regard to the European Cultural Convention, signed in Paris on 19th December 1954;

Having regard to the European Convention on the Equivalence of Diplomas leading to admission to Universities, signed in Paris on 11th December 1953;

Having regard to the European Convention on the Equivalence of Periods of University Study, signed in Paris on 15th December 1956;

Considering the desirability of supplementing those Conventions by providing for the academic recognition of university qualifications obtained abroad,

Have agreed as follows:

Article 1

For the purpose of the present Convention:

- (a) the term „universities” shall denote
 - (i) universities, and
 - (ii) institutions regarded as being of university level by the Contracting Party in whose territory they are situated and having the right to confer qualifications of university level;
- (b) the term „university qualification” shall denote any degree, diploma or certificate awarded by a university situated in the territory a Contracting Party and marking the completion of a period of university study;
- (c) degrees, diplomas and certificates awarded on the results of a part-examination shall not be regarded as university qualifications within the meaning of subparagraph (b) of the present Article.

Article 2

1. For the purpose of the present Convention, Contracting Parties shall be divided into categories according to whether the authority competent in their territory to deal with matters pertaining to the equivalence of university qualifications is:

- (a) państwo;
- (b) szkoła wyższa;
- (c) państwo lub szkoła wyższa, w zależności od przypadku.

2. Każda z Umawiających się Stron w ciągu roku od wejścia w życie konwencji poinformuje Sekretarza Generalnego Rady Europy, który z tych organów jest kompetentny w kwestii równoważności kwalifikacji akademickich.

Artykuł 3

1. Umawiające się Strony, należące do kategorii przewidzianej w punkcie (a) ustępu 1 artykułu 2 niniejszej konwencji, będą uznawać kwalifikacje uniwersyteckie przyznane przez szkołę wyższą znajdującą się na terytorium innej Umawiającej się Strony.

2. Akademickie uznanie zagranicznych kwalifikacji uniwersyteckich będzie uprawniać ich posiadacza do:

- (a) kontynuowania studiów wyższych oraz przystąpienia do końcowych egzaminów akademickich w celu uzyskania tytułu lub stopnia, włączając w to doktorat, na takich samych warunkach, jakie mają zastosowanie wobec obywateli Umawiającej się Strony, jeśli przyjęcie na studia i dopuszczenie do egzaminów jest uwarunkowane posiadaniem kwalifikacji uniwersyteckich podobnych do wymaganych w krajowych szkołach wyższych;
- (b) używania tytułu akademickiego, przyznanego przez zagraniczną szkołę wyższą, z zaznaczeniem jego pochodzenia.

Artykuł 4

W odniesieniu do punktu (a) ustępu 2 artykułu 3 niniejszej konwencji każda Umawiająca się Strona może:

- (a) wstrzymać się z uznaniem zagranicznych kwalifikacji uniwersyteckich w przypadku, gdy wymagania egzaminacyjne dla ich uzyskania nie obejmują niektórych przedmiotów — obowiązkowych dla uzyskania podobnych kwalifikacji krajowych — do czasu uzupełnienia brakujących egzaminów;
- (b) wymagać od posiadaczy zagranicznych kwalifikacji uniwersyteckich zdania egzaminu testowego we własnym języku urzędowym lub jednym z własnych języków urzędowych, jeżeli dotychczasowe studia odbywały się w innym języku.

Artykuł 5

Umawiające się Strony, należące do kategorii przewidzianej w punkcie (b) ustępu 1 artykułu 2 niniejszej konwencji, przekażą tekst niniejszej konwencji kompetentnym organom władzy w kwestii równoważności kwalifikacji uniwersyteckich na ich terytoriach oraz zachęcą je do przychylnego rozpatrywania i stosowania zasad przedstawionych w artykułach 3 i 4.

Artykuł 6

Umawiające się Strony, należące do kategorii przewidzianej w punkcie (c) ustępu 1 artykułu 2 niniejszej konwencji, będą stosować postanowienia artykułów 3 i 4 w przypadku, gdy państwo jest organem władzy kompetentnym w kwestiach równoważności kwalifikacji uniwersyteckich, oraz będą stosować postanowienia artykułu 5 w przypadku, gdy państwo nie jest organem władzy kompetentnym w tych kwestiach.

- (a) the State;
- (b) the university;
- (c) the State or the university, as the case may be.

2. Each Contracting Party shall, within one year of the coming into force of the present Convention in respect of itself, inform the Secretary-General of the Council of Europe which is the authority competent in its territory to deal with matters pertaining to the equivalence of university qualifications.

Article 3

1. Contracting Parties falling within category (a) in paragraph 1 of Article 2 of the present Convention shall grant academic recognition to university qualifications conferred by a university situated in the territory of another Contracting Party.

2. Such academic recognition of a foreign university qualification shall entitle the holder:

- (a) to pursue further university studies and sit for academic examination on completion of such studies with a view to proceeding to a further degree, including that of a doctorate, on the same conditions as those applicable to nationals of the Contracting Party, where admission to such studies and examinations depends upon the possession of a similar national university qualification;
- (b) to use an academic title conferred by a foreign university, accompanied by an indication of its origin.

Article 4

In respect of sub-paragraph 2 (a) of Article 3 of the present Convention, each Contracting Party may:

- (a) in cases where the examination requirements for a foreign university qualification do not include certain subjects prescribed for the similar national qualification, withhold recognition until a supplementary examination has been passed in the subjects in question;
- (b) require holders of a foreign university qualification to pass a test in its official language, or one of its official languages, in the event of their studies having been pursued in another language.

Article 5

Contracting Parties falling within category (b) in paragraph 1 of Article 2 of the present Convention shall transmit the text of the Convention to the authorities competent in their territory to deal with matters pertaining to the equivalence of university qualifications and shall encourage the favourable consideration and application by them of the principles set out in Articles 3 and 4 thereof.

Article 6

Contracting Parties falling within category (c) in paragraph 1 of Article 2 of the present Convention shall apply the provisions of Articles 3 and 4 thereof where the State is the authority competent to deal with the equivalence of university qualifications and shall apply the provisions of Article 5 thereof where the State is not the competent authority in these matters.

Artykuł 7

Sekretarz Generalny Rady Europy może co pewien czas zwracać się do Umawiających się Stron z prośbą o dostarczenie pisemnego oświadczenia o środkach oraz decyzjach, podjętych w celu wykonania postanowień niniejszej konwencji.

Artykuł 8

Sekretarz Generalny Rady Europy notyfikuje innym Umawiającym się Stronom informacje otrzymane od każdej z nich, zgodnie z postanowieniami artykułów 2 i 7 niniejszej konwencji, i będzie informował na bieżąco Komitet Ministrów o postępach w stosowaniu niniejszej konwencji.

Artykuł 9

Żadne z postanowień niniejszej konwencji nie może:

- (a) naruszać korzystniejszych postanowień z zakresu uznawania zagranicznych kwalifikacji uniwersyteckich, zawartych w każdej innej konwencji, której sygnatariuszem jest jedna z Umawiających się Stron, lub podważać celowości zawarcia takiej konwencji przez jedną z Umawiających się Stron w późniejszym okresie bądź
- (b) wpływać na obowiązek przestrzegania praw oraz uregulowań, obowiązujących na terytorium Umawiającej się Strony, dotyczących wjazdu, pobytu oraz wyjazdu cudzoziemców.

Artykuł 10

1. Niniejsza konwencja jest otwarta do podpisu dla członków Rady Europy. Podlega ona ratyfikacji. Dokumenty ratyfikacyjne składa się Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.

2. Konwencja wejdzie w życie po upływie miesiąca od dnia złożenia trzeciego dokumentu ratyfikacyjnego.

3. W stosunku do każdego kolejnego sygnatariusza konwencja wejdzie w życie po upływie miesiąca od dnia złożenia jego dokumentu ratyfikacyjnego.

4. Po wejściu w życie niniejszej konwencji Komitet Ministrów Rady Europy może zaprosić każde państwo nie będące członkiem Rady Europy do przystąpienia do niniejszej konwencji. Każde państwo zaproszone w ten sposób może do niej przystąpić przez złożenie dokumentu przystąpienia u Sekretarza Generalnego Rady. W stosunku do każdego państwa przystępującego niniejsza konwencja wejdzie w życie po upływie jednego miesiąca od dnia złożenia jego dokumentu przystąpienia.

5. Sekretarz Generalny Rady Europy notyfikuje wszystkim członkom Rady Europy oraz każdemu państwu przystępującemu fakt złożenia kolejnych dokumentów ratyfikacyjnych i przystąpienia.

Artykuł 11

Każda Umawiająca się Strona może w chwili składania swojego dokumentu ratyfikacyjnego lub przystąpienia bądź w dowolnym późniejszym terminie, w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy, złożyć oświadczenie, że niniejsza konwencja będzie stosowana na niektórych lub na wszystkich terytoriach, za których stosunki międzynarodowe Strona ta jest odpowiedzialna.

Article 7

The Secretary-General of the Council of Europe may from time to time request Contracting Parties to furnish a written statement on the measures and decisions taken with a view to implementing the provisions of the present Convention.

Article 8

The Secretary-General of the Council of Europe shall communicate to the other Contracting Parties the information received from each of them in accordance with Articles 2 and 7 of the present Convention and shall keep the Committee of Ministers informed of the progress made in the implementation of the present Convention.

Article 9

Nothing in the present Convention shall be deemed:

- (a) to affect any more favourable provisions concerning the recognition of foreign university qualifications contained in an existing convention to which a Contracting Party may be signatory or to render less desirable the conclusion of any further such convention by any of the Contracting Parties, or
- (b) to prejudice the obligation of any person to comply with the laws and regulations in force in the territory of any Contracting Party concerning the entry, residence and departure of foreigners.

Article 10

1. The present Convention shall be open to the signature of the Members of the Council of Europe. It shall be ratified. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the Council of Europe.

2. The Convention shall enter into force one month after the date of deposit of the third instrument of ratification.

3. In respect of any Signatory ratifying subsequently, the Convention shall enter into force one month after the date of deposit of its instrument of ratification.

4. After the entry into force of the present Convention, the Committee of Ministers may invite any State which is not a Member of the Council to accede thereto. Any State so invited may accede by depositing its instrument of accession with the Secretary-General of the Council. As regards an acceding State, the present Convention shall enter into force one month after the date of deposit of its instrument of accession.

5. The Secretary-General of the Council of Europe shall notify all Members of the Council and any acceding State of the deposit of all instruments of ratification and accession.

Article 11

Any Contracting Party may, at the time of deposit of its instrument of ratification or accession, or at any time thereafter, declare by notification addressed to the Secretary-General of the Council of Europe that the present Convention shall apply to some or all of the territories for the international relations of which it is responsible.

Artykuł 12

1. Każda Umawiająca się Strona może wypowiedzieć niniejszą konwencję w dowolnym terminie po upływie pięcioletniego okresu jej obowiązywania, w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy, który powiadomi o tym pozostałe Umawiające się Strony.

2. Wypowiedzenie takie nabiera mocy w odniesieniu do zainteresowanej Umawiającej się Strony po upływie sześciu miesięcy od dnia, w którym otrzyma je Sekretarz Generalny Rady Europy.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni przez swoje Rządy, podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Paryżu dnia 14 grudnia 1959 r. w językach angielskim i francuskim, przy czym obydwa teksty mają jednakową moc, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rady Europy. Sekretarz Generalny przekaze uwierzytelnione odpisy każdemu przystępującemu rządowi-sygnatariuszowi.

Po zapoznaniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 7 września 1994 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*

L.S.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

205

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 listopada 1994 r.

w sprawie ratyfikacji przez Rzeczpospolitą Polską Europejskiej konwencji o akademickim uznaniu kwalifikacji uniwersyteckich, sporządzonej w Paryżu dnia 14 grudnia 1959 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 10 ustęp 1 Europejskiej konwencji o akademickim uznaniu kwalifikacji uniwersyteckich, sporządzonej w Paryżu dnia 14 grudnia 1959 r., został złożony dnia 10 października 1994 r. Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy, jako depozytariuszowi powyższej konwencji, dokument ratyfikacyjny wymienionej konwencji przez Rzeczpospolitą Polską.

Zgodnie z artykułem 10 ustęp 3 tej konwencji weszła ona w życie w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej dnia 11 listopada 1994 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1. Zgodnie z artykułem 10 ustęp 2 weszła ona w życie dnia 27 listopada 1961 r.

Do dnia 1 marca 1993 r. następujące państwa stały się jej stronami, składając dokumenty ratyfikacyjne lub dokumenty przystąpienia w nizej podanych datach:

Austria	6 grudnia 1960 r.
Belgia	5 czerwca 1972 r.
Dania	26 października 1961 r.
Finlandia	16 września 1991 r.
Francja	26 czerwca 1978 r.
Republika Federalna Niemiec	30 stycznia 1970 r.
Islandia	5 kwietnia 1963 r.
Irlandia	17 kwietnia 1964 r.
Włochy	6 sierpnia 1963 r.
Liechtenstein	22 maja 1991 r.
Malta	6 maja 1969 r.
Norwegia	5 kwietnia 1963 r.
Portugalia	3 sierpnia 1982 r.
Hiszpania	17 grudnia 1976 r.